

Результати дослідження. Аналізуючи наукову літературу встановлено, що матеріалом для дослідження МІ є слиз із задньої стінки носоглотки, кров, сироватка крові, спинномозкова рідина. Збір та та засівання матеріалів проводять згідно з наказом МОЗ України від 15.04.2005 року № 170 «Про затвердження методичних вказівок з мікробіологічної діагностики менінгококової інфекції та гнійних бактеріальних менінгітів».

Лабораторні обстеження проводять за епідеміологічними показниками та з діагностичною та профілактичною метою.

Лабораторна діагностика здійснюється бактеріологічними та серологічними методами. При бактеріологічному дослідженні матеріал (слиз із задньої стінки горла) висівають на поживне середовище яке містить сироватку і далі цей матеріал ідентифікують за культуральними та біохімічними властивостями, визначають чутливість до антибіотиків. Серологічне дослідження проводять в реакції аглютинації на склі з наборами аглютинуючих серогрупових антисироваток.

Всі мікробіологічні дослідження з метою діагностики та профілактики менінгококової інфекції проводять з дотриманням вимог біологічної безпеки відповідно до ДСП 9.95-080-2002 «Правила влаштування і безпеки роботи в лабораторіях (відділах, відділеннях) мікробіологічного профілю».

Висновки. 1. Лабораторні обстеження МІ проводять за епідеміологічними показниками та з діагностичною та профілактичною метою;

2. лабораторна діагностика здійснюється бактеріологічними та серологічними методами;

3. матеріалом для дослідження МІ є слиз із задньої стінки носоглотки, кров, сироватка крові, спинномозкова рідина.

4. Збір та та засівання матеріалів проводять згідно з наказом МОЗ України від 15.04.2005 року № 170 «Про затвердження методичних вказівок з мікробіологічної діагностики менінгококової інфекції та гнійних бактеріальних менінгітів»;

5. всі мікробіологічні дослідження з метою діагностики та профілактики менінгококової інфекції проводять з дотриманням вимог біологічної безпеки відповідно до ДСП 9.95-080-2002 «Правила влаштування і безпеки роботи в лабораторіях (відділах, відділеннях) мікробіологічного профілю».

ДЕЗОДОРАНТИ ТА АНТИПЕРСПРАНТИ. ВИВЧЕННЯ ВПЛИВУ НА ОРГАНІЗМ ЛЮДИНИ ТА ДОВКІЛЛЯ

Бондаренко А. Є.

Наукові керівники: Дубініна Н. В., Мокляк Н. А.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

dubininanata13@gmail.com

Вступ. Пересічний споживач недостатньо обізнаний про вплив компонентів особистої гігієни на організм людини та довкілля. Дослідження останніх років свідчать, що косметика масового виробництва містить компоненти токсичні для біологічних систем, а дезодоранти і антиперспіранти – косметичні засоби масового виробництва та споживання.

Мета дослідження. Полягає у визначенні доцільності використання дезодорантів та антиперспірантів, косметичного та профілактичного ефекту при їх застосуванні та визначення впливу дезодорантів і антиперспірантів на оточуюче середовище.

Матеріали та методи. Методи: аналітичні, статистичні.

Результати дослідження. Сучасна людина, яка дотримується правил особистої гігієни використовує ті чи інші парфумерні вироби для боротьби з неприємним запахом поту. Дезодорант запобігає розмноженню бактерій у вологому середовищі, поглинає природні запахи тіла і найв'язливіший запах поту. Антиперспіранти на короткий термін блокують діяльність потових залоз, чим значно зменшують процес потовиділення за рахунок включення в їх рецептури солей цинку або алюмінію. Слід враховувати, що така косметична продукція безпосередньо взаємодіє з людським організмом, тому її застосування пов'язано зі здоров'ям та почуттям споживачів і є критерієм показників безпеки.

На даний час не вся продукція, що представлена на Українському ринку відповідає чинним вимогам європейського законодавства щодо їх безпеки при використанні. Наприклад, до складу досліджуваних парфумерно-косметичних засобів можуть входити небезпечні для організму людини сполуки, такі як бутан, ізобутан, пропан, що зустрічаються в дезодорантах з розпилювачем. Ці речовини здатні викликати головний біль, нудоту, запаморочення, а також накопичуватися в материнському молоці. Сполуки алюмінію (aluminium zirconium, aluminium chlorohydrate) в надмірній кількості, при частому застосуванні косметичного засобу, мають властивість накопичуватися у внутрішніх органах, кістковій тканині, здатні до ускладнення роботи нирок, порушення нормального функціонування нервової системи тощо. Наявність консервантів, алергенних сполук також характерне при використанні антиперспірантів, а постійне звуження пор призводить до того, що шкіра втрачає здатність до самоочищення що призводить до раннього старіння та накопичення шкідливих речовин у організмі, крім того потові залози можуть забиватися і запалюватися. Розумний вибір — замінити антиперспірант на більш безпечні засоби, наприклад, сольовий дезодорант (дезодорант-кристал). Такі дезодоранти на 100% складаються з натуральних компонентів; не містять парабенів, барвників та спирту; не викликають подразнення, почервоніння та алергії; не забиває пори, дозволяючи шкірі дихати, а у випадку гіпергідрозу – звернутися до лікаря.

Негативний вплив на оточуюче середовище проявляється у наявності небезпечних речовин, наприклад, зріджені гази (пропеленти) фреон, діоксид вуглецю, диметилловий ефір, які входять до складу дезодорантів в аерозольних балонах. В даний час прийнято міжнародну угоду про скорочення виробництва аерозольних балонів, що містять фреони, тому що вони руйнують озоновий шар Землі.

Висновки. Парфумерно-косметичні засоби дезодоранти та антиперспіранти використовуються як засоби гігієни для запобігання виникнення неприємного запаху та рясного потовиділення. Але надмірне застосування (різних форм, особливо антиперспірантів) може призводити до негативних наслідків, як для людини так і для оточуючого середовища. Альтернативою є дотримання особистої гігієни, використання дезодорантів-кристалів. У разі виникнення медичної проблеми (гіпергідрозу) необхідно звернутися до лікаря.